

תת"ע 4949/10-15 - מדינת ישראל נגד שחר אלקים, בעצמה

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 4949-10-15 מדינת ישראל נ' שחר זורנו
בפני כב' השופט אהרן האוזרמן

המאשימה	בעניין: מדינת ישראל ע"י מדור תביעות את"ן ת"א נגד
הנאשמת	שחר אלקים בעצמה

הכרעת דין

הנאשמת זכאית מחמת הספק.

כנגד הנאשמת נרשמה ביום 29.05.15 הודעת תשלום קנס בגין עבירה של שימוש בטלפון נייד שלא באמצעות דיבורית, בעת שהרכב בתנועה, בניגוד לתקנה 28(א) לתקנות התעבורה.

הנאשמת כפרה באישום המיוחס לה וביום 30.12.15 נשמעו בפני הראיות בתיק שבנדון.

מטעם המאשימה העיד עד התביעה, השוטר רביד דניסמן עורך הדו"ח, והוגש דו"ח הודעת תשלום קנס שערך העד (סומן ת/1).

ואלו העובדות הרלוונטיות לביצוע העבירה על פי גרסת המאשימה:

ביום 29.05.15 בסמוך לשעה 09:59 נהגה הנאשם ברכבה בכביש מס' 1 ממזרח למערב, כאשר השוטר נסע מאחוריה רכוב על גבי קטנוע משטרתי.

על פי הרשום בנסיבות המיוחדות של המקרה [סעיף ח. להודעת תשלום הקנס (ת/1)] נטען כנגד הנאשמת כי בעודה נוהגת ברכב כאמור, נצפתה ע"י השוטר כשהיא: "**מחזיקה טלפון נייד שחור מסך מגע ביד שמאל, בקרבת חלונה ובקרבת פניה כשהיא בנסיעה במהירות רגילה**". ועוד: "**אחרי מספר שניות העבירה את הטלפון ליד ימין והחזיקה בגובה ההגה מולה, עדין הכל בנסיעה במהירות רגילה**". בכך נטען כנגד הנאשמת כי עברה את העבירה כמיוחס לו בכתב האישום.

הנאשמת מכחישה כי אחזה במכשיר טלפון נייד, וכן הכחיש כי ניהלה אותה עת שיחה כלשהי בטלפון. על פי גרסתה מכשיר הטלפון היה מונח בתוך תיק סגור, כאשר התיק מונח על המושב האחורי בתוך "מושב הגבהה" של ביתה, המותקן מאחוריה במושב האחורי. עוד להגנתה ציינה הנאשמת כי ברכבה מותקנת דיבורית "בלוטוט".

כאן המקום להעיר לנאשמת כי יהיו הנסיבות בהן נעצרה על ידי השוטור אשר יהיו וללא קשר לדו"ח שנרשם כנגדה באותו מעמד, אין כל הצדקה לדברים הקשים והמכוערים שאמרה במקום לשוטור המהווים פגיעה אישית בשוטור ופגיעה בשלטון החוק ואף נמצאים בקרבה לביצוע עבירות פליליות של: "העלבת עובד ציבור" או אף "הפרעה לשוטור במילוי תפקידו" שתיהן עבירות חמורות ומכוערות מתוך חוק העונשין.

הנאשמת בפתח הדיון התנצלה בפני השוטור, מסרה הסבר מסוים להתנהגותה, והשוטור בהגינותו קיבל את התנצלותה.

יש עוד לשבח את השוטור על האיפוק שגילה במקום ויכולתי להתרשם גם בביהמ"ש כי טיפל באירוע במפגש עם הנאשמת בצורה מקצועית, בעיקר הדברים מכוונים כלפי עצירת הרכב והטיפול בנאשמת שהייתה נסערת.

לענייננו, יש להפריד בין התנהגות הנאשמת לאחר מעשה, כלומר לאחר עצירתה על ידי השוטור לבין השאלה האם אכן עברה עבירה של שימוש בטלפון תוך כדי הנהיגה, אם לאו.

אין כל קשר בין השאלה האם בוצעה העבירה לבין הביקורת כלפי דבריה של הנאשמת לשוטור כפי שנרשמו בדו"ח, אשר הנאשמת עצמה אישרה כי נאמרו על ידה, והתנצלה עליהם בביהמ"ש, והתנצלותה התקבלה על ידי השוטור.

העיד בפני עד התביעה עורך הדו"ח שנחקר ע"י הנאשמת בחקירה נגדית קצרה, בה עומת עם טענותיה. העידה בפני הנאשמת ופרסה בהרחבה את גרסתה.

לאחר ששמעתי את הצדדים, בחנתי את עדויותיהם ואת הראיות שהגישו, לא אוכל לקבוע במידה הנדרשת במשפט הפלילי כי הנאשמת עברה את העבירה המיוחסת לה בכתב האישום, וזאת מהנימוקים הבאים:

1. בנסיבות המיוחדות של המקרה [סעיף ח' ל-1] רשם השוטור כי נסע אחרי רכבה של הנאשמת במהירות רגילה. השוטור לא ציין כמה זמן נסע אחרי הרכב ומשך הזמן שבו הבחין לטענתו בביצוע העבירה.

2. מאחר ונראה כי החלטת השוטור כי הנאשמת אוחזת במכשיר טלפון נלקחה מכורח הנסיבות בהחלטה של שבריר שנייה, ומאחר והשוטור העיד בהגינותו בביהמ"ש כי בכל מקרה לדעתו בוצעה עבירה בכך שהנאשמת לא אחזה בהגה בשתי ידיים, וכן משום שהשוטור רשם בהגינותו בדו"ח את תגובת הנאשמת במקום, המכחישה בתוקף כי החזיקה מכשיר טלפון כלשהו ביד, נוצר בעיני ספק באשר לגרסת המאשימה כי הנאשמת אכן אחזה והשתמשה במכשיר טלפון נייד בעת נהיגה.

3. השוטר לא רשם את דבריה של הנאשמת אשר עומדת על כך כי טענה בפניו במקום כי הטלפון נמצא בתיק על מושב מאחור ואף לטענתה בקשה להראות לשוטר את המכשיר שעדין נמצא בתיק ואין בו כל שיחות בדקות שאחרונות, אולם השוטר סירב לבדוק את התיק ולטענת הנאשמת גם לא רשם דברים אלו בדו"ח עצמו.

4. לאחר שהאזנתי לנאשמת בבת המשפט אני מאמין כי הנאשמת אכן אמרה דברים אלו לשוטר. התרשמתי כי הנאשמת אכן אמרה לשוטר כי הטלפון בתיק ויתכן כי השוטר פסח על הדברים נוכח התרשמותו הקודמת כי היא אחזה בטלפון ובמיוחד נוכח תגובתה והתפרצותה במקום, אשר מפאת כבודה וכבוד השוטר אני נמנע מלפרט לגביה מעבר לדברים שנכתבו.

5. השוטר לא רשם בשום מקום בדו"ח כי לאחר עצירת הרכב בשוליים (שניות בודדות לאחר שהבחין לטענתו בעבירה) הבחין אכן במכשיר הטלפון הנייד בידה של הנאשמת, או ברכב במקום גלוי. השוטר לא ביקש לראות את המכשיר ולוודא קיומו בקרבת הנהגת. במיוחד ראוי היה כי יתייחס לשאלה איפה המכשיר כיוון שהנאשמת הכחישה במקום כי היה מכשיר. יש להעיר עוד כי השוטר לא רשם כי הנאשמת הסתובבה לאחור או עשתה תנועות המחשדות אותה כמי שמנסה "להעלים" את המכשיר.

סיכומי של דבר, בהעדר עובדות מהותיות אלו כמפורט, מקנן בי בנוסף החשש שמא יתכן ושגה השוטר עורך הדו"ח בהתרשמותו הכללית מנסיבות המקרה. מנגד, עמדה בפני עדות הנאשמת, אשר דבקה כל העת בגרסתה.

בבואי לשקול את גרסת עד התביעה מחד, ומאידך את גרסת הנאשמת זו מול זו, מצאתי כי לא אוכל לקבל את גרסת השוטר ברמה הנדרשת במשפט הפלילי, של הוכחה מעל לכל ספק סביר, בשל הסיבות המפורטות. משום כך, החלטתי לזכות את הנאשמת ולו מחמת הספק.

המזכירות תעביר החלטה זו בהקדם לצדדים, ותוודא טלפונית קבלתה אצל הנאשמת.

הנאשמת פטור מהתייצבות נוספת בביהמ"ש.

ניתנה היום, י"ט טבת תשע"ו, 31 דצמבר 2015, במעמד הצדדים